

TORFØRT

BARA HYGGJA AT

– TAÐ ER **TORFØRT** BARA AT **HYGGJA** AT, MEÐAN **BARNAHEIMSBØRN** VERÐA **SLIGIN**, OG FÓLK Á **SJÚKRAHÚSINUM** IKKI FÁA **NEYÐUGU** HJÁLPINA. HETTA UPPIHALDIÐ **GEVUR** OKKUM AV **ÁLVARA** EINA AÐRA **LÍVSÁSKOÐAN**. SOLEIÐIS SIGA **SYSTRARNAR** BÁÐAR **ÁSA** OG **ANNA MARIA WRAAE**, SUM Í LØTUNI GERA **SJÁLVBODIÐ** HJÁLPARARBEIÐI Í EINUM AV **FÁTÆKASTU** STØÐUNUM Í **TANZANIA** Í AFRIKA

HJÁLPARARBEIÐI

Rannvá G. Fossaberg
rannva@socialurin.fo

– Alt er annarleiðis her, og fólkinu hava ein heilt øðrvísi hugsunarhátt enn tann, vit kenna. Tað er nakað, tú veruliga mást venja teg við.

Tað sigur 20 ára gamla Anna Maria Wraae, sum saman við 29 ára gomlu systir síni, Ásu, er í býnum Dar es Salaam í Tanzania, har tær gera sjálvbodið hjálpararbeiði fyri altjóða felagsskapin Projects Abroad.

Fyrst í desember mánaði komu tær til fátæksliga býarpartin í stóra býnum Dar es Salaam, har Ása hjálpir til á einum sjúkrahúsi, og Anna Maria arbeiðir á barnaheimi. Her skulu tær vera til einaferð í mars mánaði.

– Hóast tað til tíðir kann tykjast púra vónleyst at hjálpa fólkunum her, so ivast vit ikki í, at vit eru við til at gera ein mun, siga tær báðar systrarnar, sum eru úr Havn. Hugskotið at fara til Afrika í nakrar mánaðir átti Anna Maria.

– Í summar varð eg liðug við HF og valdi at taka eitt sabbatsár, og tá eg altíð havi ynskt mær at sleppa til Afrika, hugsaði eg, at nú skuldi tað verða. Á netinum las eg um felagsskapin Projects Abroad, og so var eg skjót at biðja Ásu koma við mær, sum júst var givin at lesa lívevnafrøði, fortelur Anna Maria.

Fingu ein hvøkk

Tann 8. desember komu tær til Tanzania, og eftir at hava hildið frí á oynni Zanzibar í eina viku, byrjaði gerandisdagurin í Dar es Salaam, har tað er serstakliga fátæktsligt.

– Á flogvøllinum fingi vi tein rættan hvøkk. Vit blivu nærmast

ANNA MARIA (V.M.) Á VITJAN Á SJÚKRAHÚSINUM, HAR ÁSA ARBEIÐIR

jagstraðar av hýrúvognsførarum, sum vildu sleppa at koyra okkum, men tíbetur var tað onkur, sum segði okkum, at vit máttu endiliga ikki fara í ein av hesum hýrúvognunum. Tað er ikki óvanligt, at hýrúvognsførararnir koyra við ferðafólki til eitt avsíðis stað, læsa hurðarnar og ræna pengar og aðrar rúgvusmiklar lutir frá teimum. Júst tá vit fingi hesa ávaringina, hugsaði eg, hvat í víðu verð vit høvdu rótað okkum inn í, greiðir Anna Maria frá.

Anna Maria og Ása hava umvegis

felagsskapin fingið innivist hjá eini 67 ára gamlari kvinnu.

– Hon dugir hampiliga væl enskt, men hini fólkinu, vit koma í samband við, eru ikki serliga stinn í enskum, og tískil er ikki heilt lætt at samskifta, sigur Anna Maria, og Ása heldur fram:

– Tað er áhugavert at uppliva, hvussu tey bógva og liva her. Konan, vit bógva hjá, hevur havt tað ógvuliga hart, og serliga seinasta árið hevur mist ein stóran part av sínum nærmastu orsakað av sjúku, og tað ávirkar hana

sjálvandi. Men hon er fitt við okkum og gevur okkum nóg mikið av mati, sigur Ása, sum tó er eitt sindur troytt av at eta somu rættirnar dag um dag. Anna Maria er samd.

– Vit eta nógv rís, bønir og eitt slag av hvíttkálstúvningi. Og tá okkurt serligt er á vási, fáa vit høsningar. Tað kann gerast í so einstáttað, og tí fara vit javnan út í býin at eta við øðrum ungum, sum eisini gera sjálvbodið arbeiði her á leiðini, sigur Ása.

Eitt, sum tær framvegis skulu venja seg við, er tann nógvi hitin. Hóast hitastigini liggja um tey 30 stigini, er vætan í luftini um eini 90 prosent, og tískil kennist luftin rættiliga kvalin inni í býnum.

– Ta fyrstu tíðina høvdu vit ilt við at sova um næturnar, tí tað var alt ov heitt. Tann ógiliga hitin gjørdi eisini, at vit mistu matarlystin, og sum heild vóru vit bara allatíð troyttar. Men nú gongur nógv betri við øllum tí, sigur Anna Maria, sum arbeiðir á einum barnaheimi, meðan Ása starvast á økis-sjúkrahúsinum í býnum.

Børn verða sligin

Hvønn morgun fer Anna Maria til arbeiðis á einum barnaheimi, har hon er um børnini, syngur við teimum, spælir og so framvegis.

– Størsti trupulleikin er so at siga, at eingin dugir enskt. Hvørki børnini ella starvsfólkini. Men so brúki eg bara alternativar mátar at samskifta, sum til dømis við at syngja sangir og brúka teknmál, fortelur Anna Maria og heldur fram:

– Eitt nú havi eg lært tey at syngja »høvd, akslar, knæ og tær« á enskum, og hóast vit gera teknini, sum hoyra til sangin, so haldi eg ikki, tey skilja tað, sigur Anna Maria og hevur hug at flenna.

MYNDIR: PRIVATAR